

ще посочи имената на съзаклетниците! *) Кукумявковъ, който билъ между тѣхъ, като съобщава горното, добавя: „Това бѣше съ цель да се ускори работата“. Поради това заявление на Илариона, въ недѣля на 1. май, вечерята се събрало комитетско събрание въ читалището.

Тѣкмо тогава, на 1. май, пристигналъ отъ Ромъния въ Сливенъ фаталниятъ човѣкъ, който най-много спомогналъ да се убие духа на съзаклетниците и да се разстрои всичко. Това билъ сливненецътъ Димитъръ Топаловъ, който по Д. Страшимировъ, „съ манияческитѣ си проповѣди парализиралъ възстанието въ родния си градъ“ **). Самозванъ „делегатъ“ на Букурещкия Ц. Р. Комитетъ, той се явилъ въ заседанието на комитета и заявилъ, че иде отъ Букурещъ съ поръчения отъ Букурещкия Ц. Комитетъ. „Азъ съмъ пратенъ отъ Букурещкия комит. да ви известя, че предишнитѣ планове се промѣниха. Дойдохъ съ първия паракходъ презъ Бургасъ да ви известя да спрете възстанието . . . Воеводитѣ въ Ромъния сж събрали отборъ хора, снабдени съ военни принадлежности; тѣ ще минатъ първи въ България, следъ тѣхъ генералъ Киселски съ доброволци отъ Влашко и Русия — тогава чакъ ще се вдигне възстание въ България“.

Поискали му нѣкой „таенъ знакъ“ или писмо отъ Букурещкия комитетъ до неговитѣ „агенти“ тукъ. Заявилъ, че нѣма такива и лично е пратенъ да го представява. Възразили му, че това, което говори, е невъзможно, когато вече възстанието избухнало въ Панагюрище и другаде. Д. Тополовъ настоявалъ на своето. „Тогава на часа К. Тетювъ (членъ на комитета) повѣрва и, безъ да чака да

*) Кукумявковъ, стр. 98.

**) Д. Т. Страшимировъ добавя: „Неговата екзалтираностъ граничи съ умопомрачение“.